

ZPRÁVY ZAHNANICNÉ.

TELEGRAFICKÉ.

Z *Berlína* se sděluje, že došla tam zpráva, že se strany Mladočechů vyloučení byli realisté. Tito tvoří sice jen nepatrnou skupinu ve straně mladočeské (Masaryk, Kramář, Kaja) a stojí vlastně na cestě střetnutí, mezi pokročilými Mladočechy a zpátečnickými Staročechy. Roztržky této ovšem dlouho litovati; co především je národu českému potřeba, jest svornost; bez té nedokáže a nevytáhne se ničeho. Bylo-li dříve litovati toho, že k vůli pohodlnosti a nečinnosti Staročechů nastala roztržka ve straně národní, jest nyní tím více litovati, že drobí se strana mladočeská, od které jediné úspěšná činnost očekávati se dá. Ostatně zpráva ta nepřekvapuje po výstupech, které se již mezi váleci udály a o nichž jsme zmínku učinili.

Z *Vídně* se sděluje, že časopis rumunský *Independence Roumaine* tvrdí, že mezi Čechy a Rumuny sedmihradskými a uherskými jest v proudu vyjednávání, aby společně oba národové domáhali se vyplnění svých tužeb. Společnému pokračování Čechů a Rumunů stojí prý v cestě trojspolek, avšak láska ku trojspolku jest spíše platonická a proto snadno by se dala překonat. Jak se zmíněný list dovídá, zamýšlejí Češi a Rumuni vydávati ve Vídni zvláštní časopis v německé řeči. Ku podniku tomu přispějí prý Češi 200.000 zl. a Rumuni 80.000 zl. — Zpráva tato zdá se pocházeti asi ze zlého svědomí Němců, kteří vidí strašidla, kde jich není a obávají se, že by ostatní národové rakouští mohli přijíti k rozumu a sblížiti se.

Na *české universitě v Praze* zřízená nová stolice pro dějiny moderních literatur a svěřena slavnému básníku českému Jaroslavu Vrchlickému (dra. Emilu Fridovi).

Městská rada pražská byla z nařízení ministerstva rozpuštěna a sice následkem umístění čistě českých tabulek na rozličných ulicích. Městodržitel hrabě Thun nařídil odstranění tabulek těchto a nahrazení jich oboujazyčnými, když ale městská rada neuposlechla, byla z nařízení ministra Taaffe rozpuštěna.

V *Mošovicích*, v uherském komitátu turčanském, kde narodil se velký básník český, Jan Kollár, učiněn byl pokus přes zákaz uherské vlády slavit stoletou památku jeho narození. Četníci rozehnali však účastníky slavnosti, z nichž mnozí byli bodáky poraněni.

V *Praze* odsouzen byl na půl roku do žaláře antisemitský agitátor de Mitis, který svými ohnivými řečmi a podvodných praktikách židovských obchodníků vážně lidu často pobuřoval. Byl usvědčen ze sprostého podvodu.

Nár. listy dle depeše z Berlína vyzývají německé dělnictvo v Čechách a v ostatních zemích rakouských, aby v boji o českou samostatnost přidali se k Mladočechům, neboť jen od samostatného českého státu mohou doufati v uskutečnění svých ideálů.

Průtrž mračen udála se v komitátu přešovském v Uhřích. Padesát lidí a množství dobytka utonulo, mnohé masty odneseny a úroda odplavena. — Též stolice šaryšská je zle povodněmi stížena. Řeka Dněpr vystoupila z břehů a zaplavila celé údolí, způsobivši škod nesmírných. Podobně i Hadří postižena byla povodněmi a škod za mnoho milionů dolarů způsobeno. V Rymanově 60 osob utonulo. Ve Vorasku dřina vodou odnesena a v ní utonulo 14 dělníků.

Cholera šíří se v Rumunsku a Haliči stále více. Ve Lvově, hlavním městě haličském, oznámeno bylo více případů této nákazy.

V *Rakousku* je nebezpečí cholery větší, než bylo loni. Tak aspoň soudí zdravotní rada. V Marmaros, na hranicích haličských zemlebo 35 dělníků zaměstnaných stavbou dráhy a 100 z nich rozprehlo se do svých domovů, aniž by vyškali výplaty. V Czernovodě 7 lidí se onemocnělo a 2 zemřeli. V Brahilově v Rumunsku událo se ve čtvrtek 36 onemocnění a v Soolciu 61 onemocnění a 10 úmrtí.

Cholera v Rusku zmáhá se, dle posledních zpráv. Za minulý týden událo se případů v guberniích:

	Onemocnění.	Umrtí.
Podolské.....	483	175
Orelské.....	327	110
Kievské.....	290	91
Grodenské.....	110	27
Nižní Novorodské.....	258	102
Khersonské.....	50	18
Voroslavské.....	39	15
Samarské.....	31	8
Vladimírské.....	23	5
Kazaňské.....	39	13
Moskevské vyjma Moskvu	27	9

V Moskvě událo se každodenně průměrem 30 onemocnění a 15 úmrtí.

V *Kremli* v Dolních Rakousích, udal se přišerý výjev v sobotu dne 5. t. m. při popravě vraha. Trestanec Brunner, který v kremlécké trestnici měl si odseděti svůj trest, přepadal dozorce a zavraždil jej. Byl odsouzen k smrti. V Rakousku, jak známo, provádí se trest smrti oběšením, nikoli však na ležení, nýbrž na kálu, na němž nahoře je hák k zavěšení oprátky. Popravní akt pokrýval již tak dalece, že odsouzenecovy nohy už jen nepatrně nad podlahou se vznášely. Oběšenec sebou šukal a lapal křečovitě ve vzduchu a bylo znáti, že oprátka není řádně připravena. Uplynulo několik minut, Brunner pořád ještě žil a nikdo nevěděl příčinu dlouhého zápasu se smrtí. Konečně uznal kat za dobré podřívati se, co v tom vězí. Vystoupil na žebřík, o kál podepřený, dal kandidátu smrti jednu ruku na ústa a druhou škrtil ho tak dlouho, až byl odsouzenec bezduchou mrtvolou.

Mezi Ruskem a Rakouskem dělo se vyjednávání o celní smlouvu, však náhle se vyjednávání zarazilo, poněvadž Rusko žádá pro své obilí velké výhody, jaké Rakousko povolilo Itálii a Srbsku. Výhody tyto nemůže Rakousko Rusku dáti, poněvadž by tím poškodilo vlastní své hospodářské zájmy. Očekává se, že Rusko nyní zakročí proti Rakousku tímž způsobem jako proti Německu.

Socialisté odbývali mezinárodní sjezd svůj v Curychu v minulých dnech a podali důkaz, jak krásně by to v tom socialistickém státě vypadalo. Došlo totiž, jak obyčejno ve sjezdech jejich, ku rvanici s radikálními anarchisty, kteří konečně byli ze sálu vyhazeni. Jestli nedovedou socialisté udržeti pořádek mezi sebou, ač jich jest pouze hrstka, jak pak by dovedli udržeti pořádek v sociálním státě, mezi všemi vrstvami obyvatelů?

V *Paříži* byli v pondělí 7. srpna Ducret, vydavatel časopisu "La Cocarde", a Norton, padělatel spisů, jimiž měl býti veden důkaz, že jistá státní tajemství vysokými francouzskými úředníky prozrazena byla Velké Británii, ze zločinu usvědčeni. Ducret odsouzen na rok, Norton na 3 léta do vězení. Norton učinil doznání, jímž dokázal Ducretovu spoluvinnu. Ducret zadal odvolání z rozsudku ku kasačnímu soudu.

Polský klub prohlásil, dle zprávy z Vídně, že nebude sice podporovati dobrodružné (?) plány Mladočechů, že však nepřipustí, aby byli Čechové chauvinismem německým stále provokováni.

Velké neštěstí událo se na dráze blíže Cardiffu v Anglii. Vlak v zatáčce vyjel s kolejí a spadl s vysokého náspu. Sedmáct osob bylo zabito a 50 raněno.

V *Anglicku* chýlí se ku konci debata o předložce pro samostatnou Irsku. Za dva týdny má dojiti ku hlasování v třetím čtení a má se s jistotou za to, že v sněmovně poslanecké přijata bude. Jak a ní naloží lordové jest ovšem jinou otázkou.

V *Francii* budou se odbývat příští neděli volby pro novou komoru poslancek. Kandidátů je přes 2.000. Zájem nejvíce se přiklání a očekává se, že složení komory bude v podstatě nezměněno.

Vláda německá bude míti nepochybně obtíže se sháněním daní ku krytí zvětšených výdání na vojsko. Finanční ministr to pěkně vypočetl, že zvýšením daní na lihoviny, víno, tabák, sirky a ohňáčky v časopisech potřebnou částku sežene, ale proti tomu je odpor veliký. V Rusku nasazuje vláda německá všechny páky, aby docílila odvolání celních zákonů minulý měsíce prohlášených, avšak až posud bylo všechno její úsilí marným.

V *Brazílii* odstoupil guvernér Castilho ve státě Rio Grande do Sul, kde byla proti němu revoluce. Jeho nástupcem je gen. Barbosa a doufá se, že revoluci bude konec.

Z *Ríma* sděluje se, že papež obdrží již blahopřání, které náš prezident spěchal po nastoupení svém zaslati mu k jeho 50 letému jubileu. Praví v něm mezi jiným: "Potěšení kteréž provázá tento můj projev zvýšeno jest velice připomínkou, že jeho svatost vždy projevovala velký zájem v úspěchu Spojených Států a obdiv pro naše politické zřízení." — Teď jen ještě by měla Dennice gratulovat!

V *Siamu* jest sice pokoj, ale záležitost siamská není posud úplně odklizena, an mezi Francií a Anglií posud nebylo docleno dohodnutí o ohraničení postoupeného území. — Před Bangkokem leží nyní mimo francouzských též německé a anglické válečné lodě. Že nebezpečí války posud trvá, toho důkazem jest následující depeše zasláná z Paříže 10. t. m.: "Minulou neděli panovala po 6 hodin takové napnutí mezi Francií a Anglickem, že válka zdála se neodvratitelnou. Královně podávány každou hodinu zprávy o stavu věcí. Císař německý, slyše o tomto přiosťveném otázkou siamské, mnul si ruce radostí a pravil: "Tak, teď započne tanec."

DROBNÉ ZPRÁVY.

* *Dobytkářská výstava* na světové výstavě v Chicagu zabývána bude dne 21. srpna a potrvá celé dva měsíce. Do dne 9. t. m. bylo přihlášek celkem 7.000 a sice na dobytek hovězí případů celkem 1.237; koně 1.136; brav 1.755; vepřový dobytek 1.347; psů 18; drůbeže 916.

* *Gustav Ericson*, švédský šlechtic spáchal, v Chicagu sebevraždu v hotelu Humboldt Park. Učinil tak z nedostatku peněz. Zadržel se, když byl se ve svém pokoji uzavřel.

* *Skoro ve všech ocelárnách a železářských závodech* započalo se v Pittsburgu, Pa. a okolí, dne 7. srpna plnou parou opět po delší přestávce pracovati. Sta a sta dělníků obdrželi opět zaměstnání.

* V *Leadville, Colo.* byla dne 5. srpna opět jedna veliká tavrna Arkansas Valley zvaná, zavřena a práce úplně zastavena. Dokud cena stříbra nevystoupí, tavrna prý pracovati nebude.

* *Nějaký neznámý tramp* se vezl na brzdě pod osobním vlakem U. P. dráhy minulý pátek a když vlak zastavil v Ogden, chtěl vyléztí ven, v tom se však vlak hnul a tramp byl na kusy rozmačkan.

* *Minulý pátek* byla krajina jižně od Larued, Kan., navštívena pěti rozdílnými cyklony, které mnoho škody na budovách farmerakých způsobily.

Během horkého ročního počastí trpí mnoho lidí ztrátou chuti k jídlu. Za nejlepší prostředek proti tomu považují se dra. Augusta Koeniga hamburské kapky.

K českému dnu.

Čelný a nejstarší slovácký časopis Amerikánsko-Slovanské Noviny přináší zvláštní článek pod hořejším názvem, jehož podáním dojísta se zavděčíme našim čtenářům. Zní:

Ne z mutoha oka, z ruky pilné naděje kvitne.
Jan Kollár.

Není národa mezi slovanskými kmeny, který by hlubokou pravdu výše uvedeného výroku slavného syna Slovenska tak byl pochopil, jak bratrský národ český. Národ český neměl na různých ustlání. Obklopen kolikem požravým Germánstvem, šíhajícím na život národa a usilujícím použití každé příležitosti, zbavit národ a překrásnou vlast českou samostatnosti; pronásledovaným tímž Germánstvem, ohnisko umění a vědy hanebně przněno, slavní mužové duševně a hmotně ničení a vůbec pustošeno a utlačováno všecko, jen aby národ vyniknout nemohl. Věak chvála skalopevnému duchu českému, chvála "pilným rukám", které nedali spoutat se okovy; národ přestál i ty nejhorší časy. Když zle bylo, Čech nestýskal, nestěžoval, nekňoural, neronil slzy, neboť věděl, že ne "z mutoha oka" ale "z ruky pilné" naděje kvitne. Nemařil čas projevovalým "ženských slabostí", ale co muž chopil se "práce".

Po nešťastné bitvě bělohorské rozeznán byl národ český na všechny strany světa. Slovenská zem sdílela osud nešťastného národa bratrského, otevřela náruč, přijavši do lůna svého pronásledovaných bratrův. Zatloula se až na daleký, daleký západ putovala hrstka vyhnancův až do nešťastno objevené Ameriky. A tito obrodili Čechy. Za hranicemi neleželi ale "umem" pracovali na osvobození vlasti. Na slovenské půdě zrodili se pro národ velikáši, kteří jméno Čechův slavným učinili v dějinách světa....

Za dnešní potomstvo nemusí se hanbit otcové. Děje národa českého z posledních páru rokův známy jsou celému světu a zaznamenány budou nezmazatelnými písmenami v dějinách české vlasti. Dnes zvláště za politiky, že národ tolik práva má, co si ho vydobyde, držel se v Čechách výroku, "z ruky pilné naděje kvitne." Naděje oprávněná, ovoce nemine. Za nedlouho dokáže se, že Češi jsou národ, který "vlády řítí", trány zviklá.

Nezůstala za zámořskými bratry ani osada česká v Americe. Ta zvláště přesvědčila se, že "z ruky pilné naděje kvitne" a vysoukala rukávy. Ten národ, který před párma roky za národ "cikánův" byl považovaný, vystavený ústípkům zdejšho obyvatelstva v té míře, jako dnes na př. "Uří" a Taliáni, tak pokročil, že dnes snímají předním klobouky a vzdávají mu hold veškeré vzdělané nepředpojaté národy. Čech v Americe dnes je vysoko vážený, ba povznesl Ameriku nejen hospodářsky a obchodně vůbec, ale poskytuje mu i umělcův, kteří jeho jméno oslaviti jsou povoláni. S tím národem, hle, kterému Germánstvo už hrob vykopalo, cedle jeho krev jak stáda na jatkách, dnes obrá se celý širý svět.

Jak povzbuzující příklad poskytuje národu našemu národ pobratimský! Jak krásné naučení! Jak asi stáli by si Slováci dnes, kdyby méně "smutného oka" a více "pilných ruk" bylo vidět. Jen trochu více té "energické" práce na Slovensku a dnes i my tak směle mohli bychom se postaviti v rahu našemu do očí, jak staví se národ český svému.

Útěchou jest pro naši osadu, že ona běže si příklad z bratrského národa a věrně stoupá v jeho šlepejích. Příklad, sobotní slavnost, slavný český den. Slováci podle Čechů věrně kráčej, vzdává mu svůj hold a ostatními národy.

I my ochotně skládáme hold dne toho pobratimskému národu kterému vzeháat zora skvělé budoucnosti, který povolán je k velikým dějům a je vůbec chlouhou národ slovanských. My plesáme a plesáme s vámi a těšíme se srdečně, že mezi námi je pěstována "vzájemnost" ducha Kollárovém, láska bratrská. My zasíláme srdečný pozdrav k českému dni, přejeme a našim medoatným básníkem:

Seť Žižkov okom svobody
ponad hory, ponad vody
hlaví z náručou rozpiatou
volajúc na svojich bratrov:
V čaty, v krále a v hromady
o jedno telo, v tuhé rady!
Zkaldá naše i svory
hlavíte: To české tábory!

Původní dopis z Čech

Zvláštní zpráva od našeho zpravodaje.

Čechy již po několik let at osud. Loni a před tím přivaly a živelní pohromy, mimo to požár různé katastrofy sužovaly tědrahou naší vlast, letos velikácha v mnohých krajinách i celotřtvrtletí trvajet, ochudila především okresy ve značné míře.

Nepršelot v Čechách v některých krajích letos od jara vůbec, jinde místo vláhy přišly přivaly a krupobití; opět jinde jako posléve Vranově požár zničil půl vsi, v Krucemburku a ve Slivně Hoosady skoro celé.

Kde pak vláha přišla, dostavil se buď spoře, aneb pozdě a takz pověchná celková naděj na sklizeň jest velmi trapná.

V některých okresích neurodilo se nic, v jiných málo a to ještě chudých plodin, jen místy v okolí Prahy bude sklizeň procházejef.

Nejcitelnějš je ohromný nedostatek píce. Již loni bylo jí málo. Letos sena jsou špatná, řdká a krátká, otav pak vůbec není. Suché je spánilo.

Kdo zná Čechy, kteréž co země rolnická v chovu dobytka a z jeho užitku na svém venkově zpola v živu mají, ten uzná, že nastala v Čechách hospodářská třeš, která dostoupila místy vrchole bídý.

Nejhůře je na Rakovnicku, v Palabí a na jihu. Odevšad odtud zaznívaj zoufalé hlasy, odevšad volání o pomoc. Leč kdo má pomoci? Národ? Kdo jest národ?

Či tenť to lid, který groš ke oší stfádá, aby ohromné daně přilí nepřfímé odvedl a z nich živí země a města cizí jako passivní líč, země alpské a..... německ Vídeň, na jejíž komunikace Čech loni musily povolit neméně než 30 milionů.

Či ten lid, který mimo dan přeskvělé a nevyrovnatelné vlastnecké obětavosti snášá denně supeněz vlastní na oltář a na záchrrodné krve? (Za vládu!)

Ten lid však, ten národ pomnemůže, jest obětmi přetřzen.

Ale pomoci by tu měla vláda která v blahých i neblahých dob z Čech snaže stále a pořádvíce.

Zákony samy pomoc takopřiznávají, ony ji samy přikaz. Slyšme, které to jsou a co se jstanoví; uvádíme zákonů těch, aby ste, zvěděvše o nich, tom, co skutečně vláda vyk dovedli si učiniti představu, ja nám ve Vídni měřf.

Zákony sem spadajef jsoumena zákon z r. 1883 ze dne května čísla 82 Hš. zák. a zákodne 6. června 1888 čí. 81. Pzákon jedná v § 31. a následujon osvození od daní pro spusaní neobyčejnými živelními pđami; osvození od daní čisováván daní má tu trvati popokud živelní přičina nepleda zpuštění pozemků trvá, ač lí se opět obvyklý hospodářský tek. Po těchto letech má